YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

5 päivänä huhtikuuta 2001 *

Asiassa T-82/00,

BIC SA, kotipaikka Clichy (Ranska),

Flamagas SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), ja

Swedish Match SA, kotipaikka Nyon (Sveitsi),

edustajanaan asianajaja A. Vianello, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään S. Marquardt ja F. P. Ruggeri Laderchi, avustajanaan asianajaja G. M. Berrisch, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkayntikieli: italia.

jossa kantajat vaativat, että asetuksen (ETY) N:o 3433/91 kumoamisesta siltä osin kuin on kyse Japanista peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnissa käyttöön otetusta lopullisesta polkumyyntitullista 24 päivänä tammikuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 174/2000 (EYVL L 22, s. 16) kumotaan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit K. Lenaerts, A. Potocki, M. Jaeger ja J. Pirrung,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.1.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Perusasetus

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) nojalla polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa (1 artiklan 1 kohta), jolloin käsitteellä "vahinko" tarkoitetaan muun muassa yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa tai yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa (3 artiklan 1 kohta).

2 Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii suojatoimia, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin ja tällöin neuvosto päättää asiasta yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan (perusasetuksen 9 artiklan 4 kohta).

3 Perusasetuksen 11 artiklassa säädetään muun muassa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kestosta ja niiden tarkastelusta uudelleen seuraavasti:

"1. Polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

— —

5. — — Kyseiset tarkastelut suoritetaan nopeasti, ja ne saatetaan tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa menettelyn aloittamispäivästä.

6. Komissio aloittaa tämän artiklan mukaiset tarkastelut neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 artiklan mukaisesti yhteisön sen toimielimen toimesta, joka on vastuussa niiden antamisesta. — — "

Kanteen kohteena oleva polkumyyntiä koskeva toimenpide

4 Asetuksella N:o 3433/91 (EYVL L 326, s. 1; jäljempänä alkuperäinen asetus) neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnissa. Tällaisen toimenpiteen voimassaolo päättyy perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti

viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen, joten komissio otti kantajien pyynnöstä tämän toimenpiteen tarkasteluunsa, jolloin alun perin käyttöön otetut polkumyyntitullit jäivät perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen nojalla voimaan tämän tarkastelun keston ajaksi.

5 Tarkasteluun liittyvä tutkimuksen tekeminen aloitettiin 30.11.1996. Sen kesto ylitti perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdassa säädetyn määräajan erityisesti siksi, että asiasta syntyi neuvostossa laajaa keskustelua.

6 Tarkastelunsa perusteella komissio totesi seuraavaa:

— tuonti Japanista oli pienentynyt hyvin alhaiselle tasolle, koska alun perin käyttöön otettu polkumyynnin vastainen toimenpide oli tehokkaasti rajoittanut polkumyyntiä

— Japanista tuonnin hyvin vähäinen määrä johtuu kuitenkin myös japanilaisviejien toteuttamasta ilmeisestä strategiasta: sen jälkeen kun vuonna 1991 oli otettu käyttöön tarkasteltavana oleva polkumyynnin vastainen toimenpide, nämä viejät siirsivät Meksikoon niiden sytytinten tuotannon, jotka oli tarkoitettu vietäviksi yhteisön markkinoille, ja vuoden 1991 jälkeen tuonti Meksikosta olikin yksinkertaisesti korvannut japanilaistuonnin

— Meksikosta peräisin olevien sytytinten tuonnista polkumyyntitullia oli kannettu vuodesta 1997 alkaen

— meksikolainen viejäyritys, jota nämä polkumyyntitullit koskevat, kuuluu siihen japanilaiseen vientiä harjoittavaan yritysryhmään, jolla on Japanissa siinä määrin vapaata tuotantokapasiteettia, että tämä voi uudelleen aloittaa laajamittaisen viennin Japanista siinä tapauksessa että kyseisen japanilaisia sytyttimiä rasittavan tullin voimassaolo päättyisi ja näin tälle ryhmälle olisi mahdollista soveltaa yhteisön markkinoilla hintoja, jotka ovat alle niiden hintojen, jotka on hyväksytty Meksikosta tuotujen tuotteiden osalta.

Komissio katsoi, että vahingollista polkumyyntiä alettaisiin todennäköisesti jälleen harjoittaa siinä tapauksessa, että alkuperäinen asetus kumottaisiin. Sen mukaan oli erityisesti olemassa vakava uhka siitä, että yhteisön teollisuus, joka oli edeltäneinä vuosina huomattavasti panostanut toimintansa rationalisointiin, joutuisi sulkemaan tehtaita, jos kyseisistä polkumyyntitulleista luovuttaisiin.

7 Neuvostossa ei kuitenkaan pystytty kokoamaan yksinkertaista enemmistöä, jolla olisi voitu hyväksyä asetus, jolla olisi komission lokakuussa 1998 ja huhtikuussa 1999 tekemien ehdotusten perusteella jatkettu polkumyynnin vastaisen toimenpiteen voimassaoloa. Näin ollen, ja ottaen huomioon sen, että alkuperäisellä asetuksella käyttöön otetut polkumyyntitullit olivat yhä voimassa vuoden 1999 päättyessä tarkastelun tuloksia odotettaessa, vaikka tarkastelumenettelyn olisi tavallisesti pitänyt olla päättynyt 12 kuukauden kuluessa aloittamisestaan eli toisin sanoen 30.11.1996, komissio ja neuvosto katsoivat, etteivät ne voineet hyväksyä sellaisen tilanteen jatkuvan, jossa olemassa oleva polkumyynnin vastainen toimenpide säilyy voimassa määräämättömän ajan.

8 Tämän vuoksi komissio teki neuvostolle ehdotuksen asetukseksi, jolla alkuperäisellä asetuksella käyttöönotetuista polkumyyntitulleista luovuttaisiin.

9 Tämän ehdotuksen perusteella neuvosto antoi 24.1.2000 asetuksen N:o 174/2000, jolla asetus N:o 3433/91 kumottiin siltä osin kuin kyse on

Japanista peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnissa käyttöön otetusta lopullisesta polkumyyntitullista (EYVL L 22, s. 16; jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus).

Menettely

10 Kantajat ovat nostaneet kanteensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.4.2000 jättämällään kannekirjelmällä. Kantajat ovat niitä yhteisössä toimivia taskusytytinten tuottajia, jotka olivat aiemmin pyytäneet komissiota aloittamaan edellä mainitun tarkastelumenettelyn.

11 Kantajat eivät sittemmin enää niille asetetussa määräajassa vastanneet vastaajan jättämään vastineeseen, joten kirjallinen menettely päätettiin 13.10.2000.

12 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti aloittaa suullisen käsittelyn.

13 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 24.1.2001 pidetyssä julkisessa istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

14 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa kanteen kohteena olevan asetuksen

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset seikat

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen antamassaan vastauksessa kantajat ilmoittivat istunnossa, että niiden kanne perustuu yhteen yksittäiseen perusteeseen, joka koskee sitä, että neuvosto on loukannut sille EY 253 artiklan nojalla kuuluvaa perusteluvelvollisuutta. Kantajat ilmoittivat myös, että tietoisina siitä laajasta harkintavallasta, joka neuvostolla on polkumyyntitullien osalta, ne eivät väitä, että neuvosto olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

17 Näin ollen on tutkittava tämä yksittäinen, perusteluvelvollisuuden loukkaamista koskeva kanneperuste.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

18 Kantajat väittävät, että kanteen kohteena oleva asetus on kumottava EY 253 artiklan rikkomisen vuoksi, koska asetuksen perustelut ovat riittämättömät, ristiriitaiset ja ilmeisen epäloogiset, kun niitä tutkitaan suhteessa asetuksen sisältämiin säännöksiin. Tältä osin kantajat täsmentävät, että perustelu kanteen kohteena olevan asetuksen antamiseen on riittämätön, koska perustelusta ei vähäisimmässäkään määrin ilmene se päättely, joka johti siihen, että japanilaisilta taskusytyttimiltä kannetusta polkumyyntitullista luovuttiin. Näistä tulleista luopumista ei perusteltu laisinkaan tilastotietoja käyttämällä tai näyttöä esittämällä, koska koko komission suorittama tutkimus oli johtanut siihen, että komissio oli päinvastoin tullut vakuuttuneeksi siitä, että jo suorastaan tämän sektorin yhteisön teollisuuden toiminnan jatkuminen oli vakavasti uhattuna.

19 Kantajat väittävät, että päättäessään lopettaa polkumyyntitullien kantamisen neuvoston päämääränä oli todellisuudessa tarkastelumenettelyn nopea päättäminen. Tämän vuoksi neuvosto piti parempana vaihtoehtona sitä, että se antaa asetuksen, joka perustelujen puuttumisen vuoksi on lainvastainen, kuin että se olisi tunnustanut sen vastuun, joka toimielimillä on lopullisen toimenpiteen säätämisen viivästymisen vuoksi. Joka tapauksessa tutkimuksessa on ilmennyt tosiasioita, joita ei voi sivuuttaa, eli että kyseisistä tulleista luopuminen aiheuttaa yhteisön teollisuudelle vakavaa vahinkoa. Kanteen kohteena olevassa asetuksessa ei ole yhtäkään viittausta niihin syihin, joiden vuoksi neuvosto oli pysynyt kannassaan ja kieltäytynyt hyväksymästä kumpaakaan niistä ehdotuksista, jotka komissio oli ensivaiheessa tehnyt. Näin ollen kantajat katsovat, että neuvosto on antanut kanteen kohteena olevan asetuksen vastoin kaikkia niitä tuloksia, joita komission suorittamassa tutkimuksessa saatiin.

20 Kantajat vetoavat yhteisöjen tuomioistuinten asiaa koskevaan oikeuskäytäntöön ja muistuttavat, että perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen hallintoviranomaisen päättely siten, että sille, jota toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta hän voi puolustaa oikeuksiansa. Tätä mahdollisuutta kantajat eivät saaneet, koska kanteen kohteena olevan asetuksen tekstissä ei ole yhtäkään tosiasiaa, joka puoltaisi polkumyyntitulleista luopumista. Päinvastoin, kyseisen asetuksen kaikista perustelukappaleista ilmenee kantajien mukaan se, että yhteisön teollisuus on pysyväisluonteisesti vakavasti uhattuna. Kun neuvosto antaa asetuksen, jolla polkumyyntitulleista luovutaan, se voi vain nojautua tilanteeseen sellaisena kuin tilanne ilmenee niiden tosiseikkoja koskevien lopullisten toteamusten ja niiden tutkimuksen tulosten perusteella, jotka ovat käytettävissä kyseistä asetusta annettaessa.

21 Istunnossa kantajat totesivat vielä, että se valmisteleva ehdotus, jonka komissio loppujen lopuksi esitti neuvostolle, oli myös riittämättömästi ja ristiriitaisesti perusteltu, koska komissio ei ollut selvittänyt, miksi se ehdotti neuvostolle alun perin annetun polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoamista, vaikka tarkastelussaan se oli tullut siihen lopputulokseen, että kyseinen toimenpide olisi pidettävä voimassa. Tällä menettelyvirheellä on välttämättä heijastusvaikutuksia kanteen kohteena olevaan asetukseen.

22 Neuvosto vetoaa asiaa koskevaan yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytäntöön ja erityisesti asiassa C-367/95 P, komissio vastaan Sytraval ja Brink's France, 2.4.1998 annettuun tuomioon (Kok. 1998, s. I-1719), ja se torjuu kantajien väitteet toteamalla, että velvollisuus esittää riittävä perustelu on pelkästään muotoa ja menettelyä koskeva vaatimus. Perustelun moitteettomuuden selvittäminen ja sen selvittäminen, ovatko yhteisön toimielimet riittävästi tutkineet asiaa, ovat täysin eri kysymyksiä, jotka voidaan tutkia vain siinä tapauksessa, että tältä osin on esitetty erilliset perusteet, mitä asiassa ei ole tehty.

23 Neuvosto katsoo lisäksi, että se on riittävästi perustellut kanteen kohteena olevan asetuksen antamista. Joka tapauksessa komissio on ilmoittanut kantajille

20.9.1999 päivätyssä kirjeessä (joka oli kannekirjelmän liitteenä), että komission ehdotuksen johdosta neuvostossa käydyistä keskusteluista ilmeni, että riittävän enemmistön syntymättä jääminen johtui niistä epäilyistä, joita neuvoston jäsenillä oli tilanteessa, jossa yhteisön teollisuus on melko kannattavaa, jossa Japanista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus oli hyvin pieni tutkimuksen aikana ja jossa on epäselvää, siirtävätkö viejät yhteisön markkinoille tarkoitettua tuotantoa Meksikosta Japaniin. Näistä syistä ja ottaen huomioon tutkimuksen melko pitkään jatkuneen keston, enemmistö neuvoston jäsenistä tuli sille kannalle, että oli asianmukaisinta päättää meneillään ollut tarkastelumenettely.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

24 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa, joka on EY 230 artiklassa tarkoitettu olennainen menettelymääräys, edellytettyjä perusteluja on mukautettava kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon toimenpiteen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. erityisesti em. asia komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomion 63 kohta).

25 Esillä olevasta asiasta on todettava, että kanteen kohteena oleva asetus on sääntöjenmukaisesti perusteltu. Sen 1—37 perustelukappaleessa neuvosto muis-

tuttaa ensiksi komission aloittaman tarkastelumenettelyn kulusta sekä komission kyseisten tuotteiden osalta tekemistä päätelmistä. Tämän jälkeen neuvosto viittaa komission toteamuksiin kyseisen tuonnin polkumyyntiluonteesta ja sen laskelmiin sen määrittämiseksi, missä laajuudessa viejät sovelsivat yhteisön markkinoilla alihintoja, kun vertailutasoksi otetaan ne hinnat, joita yhteisön teollisuus sovelsi.

26 On totta, että kanteen kohteena olevan asetuksen 38—84 perustelukappaleen toteamuksissa, jotka koskevat vahinkoa, vahingollisen polkumyynnin uudelleen alkamisen todennäköisyyttä ja yhteisön etua, neuvosto vain selvittää sitä, mitä komissio on esittänyt toteamuksina ja perusteluina. Näiden perustelukappaleiden sisältö voisi irrallaan tarkasteltuna antaa sen vaikutelman, että neuvosto ei olisi voinut päätyä muuhun lopputulokseen kuin siihen, jonka komissio oli vielä esittänyt huhtikuun 1999 ehdotuksessaan ja jonka mukaan vahingollisen polkumyynnin uusiutuminen olisi todennäköistä siinä tapauksessa, että alkuperäinen asetus kumottaisiin.

27 Kanteen kohteena olevan asetuksen 85—89 perustelukappaleen toteamukset, jotka ovat H osassa otsikoltaan "polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoaminen", osoittavat kuitenkin selvästi, että neuvosto kanteen kohteena olevan asetuksen antajana ei ole omaksunut tätä arviota, jonka komissio aikanaan oli tehnyt.

28 Kanteen kohteena olevan asetuksen 85 perustelukappaleessa neuvosto näet edellisiin perustelukappaleisiin viitaten toteaa, että "komissio päätteli edellä selostettujen seikkojen perusteella [alun perin], että vahinkoa aiheuttava polkumyynti todennäköisesti toistuisi, ja teki huhtikuussa 1999 toistamiseen ehdotuksen lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotosta"; tämän jälkeen neuvosto toteaa tässä perustelukappaleessa, että "kumpikaan komission asetusehdotuksista ei kuitenkaan saanut riittävää enemmistöä neuvostossa".

29 Tästä perustelukappaleesta käy siten selvästi ilmi se syy — eli enemmistön syntymättä jääminen neuvostossa —, jonka johdosta komission ehdotukset alkuperäisellä asetuksella käyttöön otettujen polkumyyntitullien jatkamisesta eivät johtaneet ehdotuksen mukaiseen tulokseen.

30 Kanteen kohteena olevan asetuksen 86—88 perustelukappaleessa neuvosto toteaa, että se on tässä asiassa päättänyt "olla antamatta komission ehdotukseen perustuvaa asetusta", mistä "on seurauksena, että [perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla] tarkastelumenettely pysyy vireillä ja että nykyiset toimenpiteet pysyvät voimassa määräämättömän ajan," vaikka perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdassa säädetään, että tarkastelu on tavallisesti saatettava päätökseen 12 kuukauden kuluessa menettelyn aloittamispäivästä.

31 Vielä on huomattava, että kanteen kohteena olevan asetuksen 89 perustelukappaleessa todetaan, että "näissä olosuhteissa" komissio katsoo, että kyseisiä tuotteita koskeva polkumyyntitulli olisi kumottava, jotta vältettäisiin sekä tarkastelun kohtuuton pitkittyminen että polkumyynnin vastaisen toimenpiteen säilyminen voimassa kestoltaan määräämättömän ajan.

32 Tähän on lisättävä, että — kuten kanteen kohteena olevan asetuksen 90 perustelukappaleesta ilmenee — kantajat saivat komission 20.9.1999 päivätyllä kirjeellä (ks. edellä 23 kohta) tiedon niistä syistä, joiden vuoksi neuvostossa ei syntynyt enemmistöä kyseisten polkumyyntitullien jatkamiseksi, syitä joita neuvosto ei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ole kiistänyt, ja että ottaen huomioon tämä neuvoston kanta, komissio aikoi esittää neuvostolle uuden ehdotuksen, joka tällä kertaa koskisi alkuperäisen asetuksen kumoamista.

33 Edellä esitetystä seuraa, ettei perustelu kanteen kohteena olevan asetuksen sisältö ja antamisyhteys huomioon ottaen ollut riittämätön eikä ristiriitainen ja ettei neuvoston tai komission voida katsoa rikkoneen EY 253 artiklaa. Kyseisen perustelun avulla kantajien oli päinvastoin mahdollista ymmärtää sekä asian tosiseikkoja ja menettelyä koskevat puitteet että komission ja neuvoston niistä tekemien oikeudellisten päätelmien perusta. Näin ollen kantajat olisivat tämän perustelun pohjalta voineet huolehtia etujensa tehokkaasta puolustamisesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sekä riitauttaa kanteen kohteena olevan asetuksen lainmukaisuuden muutenkin kuin sillä perusteella, että perusteluvelvollisuutta on loukattu.

34 Näin ollen kanneperustetta ei voida hyväksyä.

35 Tästä seuraa, että kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska esillä olevassa asiassa kantajat ovat hävinneet asian ja koska neuvosto on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Kantajat vastaavat oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.**

Meij Lenaerts Potocki

Jaeger Pirrung

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä huhtikuuta 2001.

H. Jung A. W. H. Meij

kirjaaja toisen jaoston puheenjohtaja